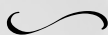

*Oameni obișnuiți,
credință extraordinară*

*Oameni obișnuiți,
credință extraordinară*

ISTORISIRI CARE TE INSPIRĂ

JONI EARECKSON TADA

ȘI KAY STROM

life
PUBLISHERS INTERNATIONAL

Originally published in English as
Ordinary People, Extraordinary Faith
Copyright © 2001 by Joni Eareckson Tada
Printed in the U.S.A.

Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate
din Sfânta Scriptură, traducerea D. CORNILESCU.

Drepturile de autor pentru ediția în limba română:
© 2005 LIFE PUBLISHERS INTERNATIONAL
Springfield, Missouri, SUA
și LIFE PUBLISHERS INTERNATIONAL
Str. Ioan Corneli nr. 4, Oradea, România
Tel/fax. 0359 177 636, 0771 746 787, 0744 624 236
E-mail: edituralife@gmail.com, Website: www.liferomania.ro
Toate drepturile rezervate.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
EARECKSON TADA, JONI

Oameni obișnuiți, credință extraordinară / Joni
Eareckson Tada. - Oradea : Life, 2005
ISBN 973-7908-06-6

Romanian edition.
Printed in Romania.

PENTRU

RYAN MAZZA,

CARE CONTINUĂ SĂ FIE ÎN FRUNTE

CUPRINS

1. Oameni obișnuiți, credință extraordinară	3
2. Totuși, mă voi încrede în Domnul... și voi ierta . . .	11
3. Totuși, mă voi încrede în Domnul... și voi sluji . . .	29
4. Totuși, mă voi încrede în Domnul... și voi birui . . .	45
5. Totuși, mă voi încrede în Domnul... și voi crede . . .	59
6. Totuși, mă voi încrede în Domnul... chiar și în probleme și îndoieli	77
7. Totuși, mă voi încrede în Domnul... și voi persevera . .	95
8. Totuși, mă voi încrede în Domnul... și voi fi credincios	117
9. Totuși, mă voi încrede în Domnul... și voi asculta . .	135
10. Totuși, mă voi încrede în Domnul... și voi fi tare . . .	149
11. Totuși, mă voi încrede în Domnul... și voi fi liber . . .	165
12. Totuși, mă voi încrede în Domnul... și voi iubi	181
13. Totuși, mă voi încrede în Domnul... și voi avea autoritate	197
14. Prin credință, în credință și datorită credinței . . .	213
<i>Note</i>	221
<i>Mulțumiri</i>	223
<i>Despre autoare</i>	225

*Oameni obișnuiți,
credință extraordinară*

*Si credința este o încredere
neclintită în lucrurile nădăjduite,
o puternică încredințare
despre lucrurile care nu se văd.*

EVREI 11:1

OAMENI OBIȘNUIȚI, CREDINȚĂ EXTRAORDINARĂ

Doar în urmă cu vreo două minute, după un acces de tuse, mi-am dres glasul, m-am întors spre Francie, secretara mea, și i-am mărturisit: „Astăzi nu sunt în apele mele.“ O săptămână întreagă de luptă cu gripa nu a fost în măsură să mă învioreze, după cum nici întoarcerea mea la birou, ca să mă trezesc față în față cu un teanc uriaș de lucrări ce trebuiau finalizate, nu mi-a fost de nici un ajutor. Prin urmare, după câteva încercări nereușite de a lucra ceva la calculator, umerii au început să mi se lase în jos a neputință.

„OK,“ am admis eu, „sunt de-a dreptul deprimată.“

Apoi am zărit buchetul de flori plin de viață pe care îl primisem mai devreme și am spus plină de remușcare: „Ia stai o clipă. De ce trebuie să fiu deprimată?”

Prietena mea, Karla Larson – draga de ea – auzise că nu eram în apele mele și îmi trimisese florile. *Eu* ar fi trebuit să îi trimit cadouri Karlei. Un diabet avansat era cauza problemelor ei – a avut un atac de cord, un transplant de rinichi, i-au fost amputate ambele picioare. Este practic nevăzătoare, a avut nenumărate intervenții de angioplastie și și-a pierdut mai multe degete. Am scris despre Karla în cartea mea, *When God Weeps [Când Dumnezeu plânge]*, și spuneam că atunci când am întâlnit-o la una dintre taberele organizate de *Joni and Friends*

Eu și soțul meu, Ken, la o tabără Joni and Friends, împreună cu prietena noastră devotată Kala Larson și însoțitoarea ei, Priscilla

pentru familii cu dizabilități, i-am spus: „Karla, nu-mi vine să cred că ai reușit să vii!” Răspunsul ei a fost: „M-am gândit că este de preferat să vin înainte de a-mi mai pierde și alte părți ale corpului.” Nu își pierduse simțul umorului.

Când sunt întrebată: „Cine te inspiră? Cine sunt modelele tale?” mă gândesc la Karla. Mintea mea, asemenea unui computer, parcurge o listă întreagă de posibilități, dar întotdeauna ajung la persoane obișnuite ca ea.

Mă gândesc de asemenea la femeile care mă ajută să mă pun pe picioare în fiecare dimineață. Ce inspirație extraordinară sunt ele pentru mine! Sunt opt femei, care vin pe rând la mine acasă, câte una în fiecare dimineață, la ora 7:30, să-mi prepare o cafea, să-mi facă exerciții la picioare, să mă spele, să mă îmbrace și să mă așeze în scaunul meu cu roțile. Sunt femei obișnuite, asemenea celor care stau la rând în fața ta la diferite magazine când mergi la cumpărături. Este vorba de o croitoreasă, o coafeză, o contabilă, o secretară, o supraveghetoare la un centru de prelucrare a datelor, o mamă împreună cu fiica ei și o administratoare. Ele au casă și familie, au rate de plătit și au probleme cu aparatele electrocasnice. În plus, una dintre ele a făcut un avort, iar alta este divorțată și a supraviețuit cancerului. Una este o fostă alcoolică, aflată în proces de recuperare. Alta are soțul bolnav de Parkinson și, când nu este la birou, își îngrijește părinții în

*Cum putem lua
această măsură de
credință pe care
ne-o dă Dumnezeu
și s-o facem . . .
extraordinară?
Este doar o
chesteiune de
concentrare
a atenției.*

vârstă precum și pe mama soacră. Una este o fostă hippy, care obișnuia să se drogheze. Alta are peste 60 de ani și este necăsătorită.

De ce mă inspiră atât de mult aceste femei? Pe de-o parte, datorită grijii pe care mi-o acordă fără să aștepte nimic în schimb. Dar mai mult decât atât, deoarece se încred cu tărie în Dumnezeu pentru a-și trăi viața de fiecare zi și mărturisesc zilnic că au o nevoie uriașă de El.

Oameni obișnuiți . . . credință extraordinară.

Obișnuiam să cred că este greșit să atribui credinței oamenilor diferite niveluri, de parcă unii ar fi mai buni decât alții. Dar Isus a făcut acest lucru. În Matei 14:31 El i-a spus unui om: „Puțin credinciosule [om cu credință mică]. . .” apoi, în capitolul următor a spus: „Femeie, mare îți este credința!” Totuși, aceasta nu are nimic de-a face cu faptul că o persoană ar fi mai bună decât alta. Apostolul Pavel a scris în Romani 12:3: „Eu spun fiecăruia dintre voi să nu aibă despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine; ci să aibă simțiri cumpătate despre sine, *potrivit cu măsura de credință pe care a împărțit-o Dumnezeu fiecăruia*” (sublinierea îmi aparține).

Vedeți, credința este un dar de la Dumnezeu. Și, într-adevăr, nu are importanță mărimea credinței. Isus spune că putem avea o credință cât o sămânță de muștar și totuși să se întâmple lucruri extraordinare.

Întrebarea care se pune este aceasta: Cum putem lua această măsură de credință pe care ne-o dă Dumnezeu și s-o facem . . . extraordinară? Este doar o chestiune de concentrare a atenției: „Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o

puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd“ (Evrei 11:1). Deci credința înseamnă a fi sigur de ceva ce speri – adică, să fii sigur de lucrurile neîmplinite din viitor. Și înseamnă a fi sigur de ceva ce nu vezi – adică, a fi conștient de realitățile divine nevăzute din jurul tău.

Credința face real ceea ce este nevăzut și atunci ce este vizibil devine mai puțin important.

Femeile care mă ajută să mă scol și să-mi fac exercițiile dimineața

Credința mare înseamnă a-ți concentra atenția asupra Împăratului și asupra priorităților Împărăției Sale.

Karla trăiește astfel. Și tot așa trăiesc și femeile care mă ajută în fiecare dimineață. Când văd *cum* se încred cu tărie în Dumnezeu pentru a-și trăi viața de fiecare zi și cum mărturisesc zilnic că au o nevoie uriașă de El, mă îndeamnă și pe mine să